

Honfoglalás

Amikor a felújítás végéhez közeledve többször megfordultam imaházunkban, s dolgom végeztével az udvarból kifelé menet visszafordulva még egyszer elgyönyörködtem az udvar és a homlokzat szépségében, többször a hála könnyeivel küzdöttem. Egyszer egy ilyen megilletődött állapotomban jutottak

eszembe azok az élmények, amelyeket több mint 12 évvel ezelőtt éltünk át, amikor jelenlegi lakásunkba költöztünk. Három gyermekkel megtakarított készpénz nélkül, még az előző, önkormányzattól vásárolt lakás részleteit fizetve, rokonságunk „naivitásunknak” szóló, nem éppen bátorító mosolyától kísérvé belefogtunk egy olyan lakás megvásárlásába, amelyhez milliók hiányoztak. – Végül életünk egyik meghatározó megtapasztalás-sorozata lett belőle. Miután birtokba vettük, Isten ezeket az ígéket helyezte a szívemre:

„Földet adtam nektek, amelyen nem ti dolgoztatok, városokat, amelyeket nem ti építtetek, mégis letelepedtetek bennük, szőlőket és olajfákat, amelyeket nem ti ültettetek, mégis ti esztek róluk. Most azért az URat féljétek, és őt szolgáljátok tökéletesen és igazán.” (Józs 24, 13-14)

Isten nekünk ajándékozott egy kifogástalan családi fészket. A megtakarított készpénz hiánya ellenére is csak minimális bankhitelre volt szükség. Hajszálnyi esélyt se hagyott Isten arra, hogy valaha is ezt mondhassam: „Az én kezem..., az én erőm...”

Fotó: Liptai Gábor

Gyülekezetünk régóta kutatja, hogyan biztosíthatna méltó helyszínt közösségi alkalmaihoz. A jelentős mértékben elhasználódott imaház és kiszolgáló helyiségei (sőt az egész épület) már évek óta egy alapos felújítás után áhítoztak, de sokáig még azt se láttuk, hogy itt vagy máshol kell folytatnunk gyülekezeti életünket. 2011-ben éppen 10 éve lesz annak,

amikor Isten irgalmából megkaphattunk az államosítás következtében el tulajdonított ingatlanrészekért megítélt kártalanítást: gyakorlatilag hitelődeink áldozathozatalának egy jelentős részét. Ezután hosszasan telekkeresési időszak vette kezdetét, de végül egyik kiszemelt helyen sem jártunk eredménnyel. Ezek után úgy vettük – hisszük – Istentől, hogy maradnunk kell, s a „régí romokon” fog felépülni az új.

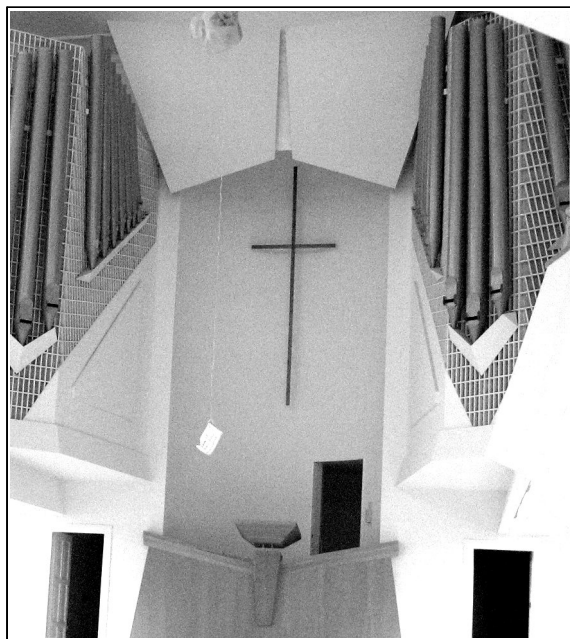
Az állammal közös ingatlanunk egyelőre nem kiforrott jövőbeli sorsa sok-sok bizonytalanságot okozott az átalakítás mértékének meghatározásában,

s éppen ezért az első tervek még közel sem szóltak ekkora léptékű átépítésről. Menet közben döntöttünk úgy, hogy ha már hozzányúlunk, akkor alapos állagjavító munkát és egyben - a lehetőségekhez mérten - funkcionális változtatásokat is elvégezzünk az ingatlan általunk használt részein. Ez az átfogó átalakítás (gyakorlatilag újjáépítés) a hit lépése volt tehát, mert az ingatlan sorsának rendezése egyelőre még várat magára.

Isten a kártalanításkor kapott összeget – a válság sújtotta gazdasági időszak ellenére – napjainkig megóvta egy jelentősebb értékvesztéstől. Így történhetett meg az, hogy a gyülekezet mai nemzedéke túlnyomó részének ez a felújítás nem került semmilyen áldozathoz-

zatalba. Olyan szőlőtőkének és olajfának a termését ehetjük, amelynek telepítésében semmi részünk nem volt! Lehet ezt hideg szívvel tudomásul venni?!

De figyeljünk csak Isten további szavaira: „... akkor vigyázz: ne feledkezz meg az Úrról”, aki mindezt tette veled! „Az URat, a te Istenedet féld, és őt szolgál...” – Nem azért kaptuk mindezt ajándékba, mert Isten tőlünk ma nem

Fotó: Deák Attila

vár áldozathozatalt. A mi odaszánásunkra ezután lesz szükség. Eddig Isten megkímélt az épületre fordított áldozatvállalástól, de nem kímél meg másfajta lemondásról, ugyanis odaszánás nélkül nincs tétje a hitünknek, nincs ereje a bizonyágtételünknek. Zöldellő fügefák maradunk gyümölcsök nélkül. Ne feledjük az év eleji üzenetet: „MÉG EGY ÉV!” Nem azért kaptuk megújult imaházunkat, hogy bezárkózzunk a komfortossá tett épületünkbe, mint egy várba, és - John Stott gondolataival élve - időnként rajtaütésszerű evangélizációval jól „helybenhagyjuk” a „pogányokat”, majd a felvonóhidakat felhúzva, a vizes árkokat színültig megtöltve éljük tovább elszigetelt életünket csodálatosan megszépült falaink között. A világ – még ha nem is mindig tudatosan – sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését. Miközben istentiszteleteink fő célja Isten őszinte tisztelete és imádata kell hogy legyen (a világ öntömjénező gyakorlatával szemben), aközben programjainkkal valódi szükségletek betöltését

kell megcéloznunk; vigyázva, nehogy egyfajta szolgáltató-szórakoztató intézményként közönséget formáljunk közösség helyett.

Az épület Isten által biztosított eszköz arra, hogy küldetésünket betöltsük. Amikor vigyázunk rá, hitelődeink áldozatvállalását értékeljük, saját lelki-családi fészkeinket óvjuk, leendő megtérőknek biztosítunk vonzó közösségi környezetet, és leginkább Isten ajándékát becsüljük meg benne. Használjuk arra, amire adta: Legyen eszköz minél több ember megtérésében és megtartásában!

Íme, Isten ajándéka József utcai népnek; a népnek, amelynek ezt üzente az év indításakor:

„MAGAMNAK FORMÁLTAM, HOGY HIRDESSE DICSÉRETEMET” (Ézs 43: 21)

Sólyom Attila

Új életbe öltözök

Virágkoszorút teszek fejedre.
Életem királya Te vagy, senki más!
Minden gátlásom bátran levetve
hirdetem, hogy Nálad a szabadulás!

Átpakoltam Terád minden terhemet.
Azt teszel vele, amit akarsz.
Búmat, gondomat levetettem.
Új életbe öltözök át hamar.

Óéletemből semmi ne maradjon!
Rossz szokásaim, tünjetek el!
Isteni kezed rajtam hadd faragjon!
Legyek tökéletes! Fájjon, ha kell!

Schrenk Éva
(forrás :Poet.hu)

Újévi üzenet

Óév alkalmával, lelkipásztorunk arról prédikált, bár kivágásra méltók lennénk, megkegyelmez nekünk Krisztus közbenjárására a mi Atyánk. Továbbgondolva talán nekünk is ezt kell tenni.

Az egónkat ért támadást, fenntartásainkat, bosszúságainkat, megbántásokat, fájdalmainkat, terheinket, úgy hozzuk Jézus keresztségéhez, mind ezekért Ő fizetett. Fogadjuk, el ezt a fizetséget ne kérjük számon a környezetünkben élőkön nem csak elvette életünk átkát, de az új élettel új áldásokat adott.

Igéje, lelke, személyekkel való kapcsolatok és események által kinyilvánítja akarátát. Imádságban válaszolhatunk, kérdezhetünk. Ebben a beszédes kapcsolatban, ha tesszük is, amit megbeszéltünk megélhetjük Istennek minket vezető áldását.

Amit elrontottunk, ami elveszett, ami történt vagy nem az a múlté. Az eddigi gondolatainkra jött a válasz az újévi imaóra üzenete: „Újat kezd velünk az Úr”. Ebben az volt a biztató a számomra hogy nem módszerek nem lépések az első üzenete Istennek, hanem a belső megerősítés, hogy Ő cselekszik, és ehhez társulhatunk, erre szánhatjuk oda magunkat. Ráadásul nem olyan lesz eddig, mint eddig volt, hanem más új, és már el is kezdte.

Új imaházunk újjá lett testvérisége új feladatokat, új szolgálatokat, új gyümölcsöket kap. Számunkra ismeretlenek a jövő távlatok, de "Minden jó amit Isten tervez és végez" ezért bizakodóan tekintünk jövőnkre, Istenünkre.

Szabó László

BAPTISTA ÉRTÉKEINK!

„Eljövök hamar: tartsd meg, amid van, hogy senki el ne vegye koronádat. (Jel 3,11)

Isten az értékeinket ajándékba adta. (Róm 1,11; I Tim 4,14). Ezen ajándékok kérhetők Istentől. Ha kérjük, akkor meg is kapjuk Értékeink gyarapításában fejlődhetünk naponta. Ezek az értékek, amit Isten elrejtett mindnyájunkban, akkor hasznosak, ha azal élünk, a gyakorlatban használjuk Isten dicsőségére, egymásunk épülésére! Így leszünk élő egyház, gyülekezet. A kérdés az,

mihez kezdünk a kapott TÁLENTUMOKKAL? Lehet gyarapítani őket, szerezni még mellé többet. De el is lehet ásni, mondván, hogy szerettük volna úgy visszaadni, ahogy kaptuk. Sokszor olyan gyerekes kifogásokat találunk, hogy még mi sem hisszük el. De jól meggyőzzük magunkat. Mindenki egyéni életében vannak értékek: ahol a kincs, ott a szíved is! A hívó élet életforma, összefüggnek az értékeink és a szívünk! (ind.)

Milyen értékek találhatók gyülekezetünkben?

- Tiszta ige – kétélű kard – fejlődök, tisztulok, megváltozok, komolyan veszem
- Jó légkör – szeretet
- Bizonyoságtevések
- Egymásra odafigyelés, törődés
- Beteglátogatás – lelki gondozás
- Szülő szoba – nevelés – utónevelés
- Énekek, szolgálatok, amivel egymást építjük!

Milyen értékek vannak baptista közösségünkben?

- Biblia – Ige központúság
- Ének – zenei kultúra –, ami megragadja a kívülállót
- Egymás segítése – lelki, anyagi
- Békében élés
- Mintaházasságok, családok?
- Evangelizációk, konferenciák
- Szavahihetőség
- Pontosság
- Garancia
- Imádkozás – megmozdul az egész ország egy ügy érdekében
- Személyes imádkozás – szemben a megírt, liturgikus szövegekkel

És még hosszan sorolhatnánk, amit Isten egyéni, gyülekezeti és közösségi életünkben értékként elrejtett! *Hogyan használjuk és gyarapítjuk kincseinket, értékeinket?*

Kiss Frigyes

JÓKÍVÁNSÁGOK EGÉSZ ÉVRE

Kívánom, legyen időd rá,
hogy a hajsztolt hétköznapiakon
ha kell, hát megpihenhess.

Kívánom, hogy fölismerd:
életed minden akadályát
új lehetőségeket rejt,
hogy növekedj általa.

Kívánom, hogy az élet
apró dolgait felfedezve
bennük örömet leljed.

Kívánok jó barátokat,
akik nem csak sikereid,
hanem kudarcaid idején is
kitartanak melletted.

Kívánok békeséget neked,
hogy az élet viharai között
biztonságban lehess.

Kívánom azt a bizonyosságot,
hogy van Isten, aki életed
minden napján, minden órájában
ott lesz melletted.

Ezt kívánom én – neked.

*Ester Lieberknecht
(közölte: Sípós Terézia)*

Mit jelenthet ez számunkra?

A család és benne a házasság, Isten alkotása és ajándéka, ezért jó. Mégis azt látom, hogy sokan szenvednek benne: a régi időkben börtönnek érezték, ahova bezárták őket és tehetetlenül vergődtek; ma az a trendi, ha a párok már nem érzik jól magukat egymás társaságában, továbblépnek új utakat keresve, ettől remélve a boldogságot. Vajon miért van ez így?

„Az emberek manapság túl sokat várnak el a házasságtól: magát a tökélyt. Arra számítanak, hogy a házasság minden perce kész boldogság. Ilyesmi viszont csak a tévében vagy a moziban létezik. A való életben alig-ha tapasztalja ezt az ember. Itt húsz boldog percet, amott negyven boldog percet kapunk, s ezek a percek végül összeadódnak valami gyönyörűvé. A dolognak az a titka, hogy amikor éppen nem olyan csuda nagy-szerűen alakul a helyzet, ne vágjuk a szemébe az egészet, hanem érzjük be egy jó kis veszekedéssel. Nem olyan nagy ügy, ha a párunk olykor szekál minket, vagy éppenséggel a terhünkre van. Természetes része ez a szoros együttlétnek. De ugyanez az együttlét micsoda örömökkal is jár, például, amikor közösen figyeljük a gyerekeinket, vagy amikor ébredés után egymásra mosolygunk...

Az 'elkötelezettség' szó manapság elvesztette az értékét; még emlékszem arra, amikor ez a kifejezés valami pozitív dolgot jelentett. Az elkötelezett ember olyasvalaki volt, akit csodálni lehetett. A hűségéért, az állhatatosságáért. Ma az elkötelezettség olyasmi, amit kerülni igyekszünk. Eszünkben sincs lekötni magunkat. Mellesleg ugyanígy állunk a hittel is. Nem akarunk be-leragadni az örökös templomjárásba, részt venni minden szertartáson, betartani az összes szabályt. Nem akarjuk elkötelezni ma-

gunkat Istennek. Persze, hozzá fordulunk, ha szükségünk van rá, ha nem megy rendben minden. De valódi elkötelezettség? Ahhoz állóképességre volna szükség... Hitben és házasságban egyaránt.” (Albert Lewis, zsidó rabbi gondolatai *Mitch Albom: Csak egy kis hit kell* c. könyvéből)

A szüleimtől azt az örökséget kaptam – többek között –, hogy a válás nem alternatíva számomra: Istentől kapott társammal úgy házasodtunk össze, hogy elhatároztuk, bármilyen problémák adódnak közös életünkben, azokat a házasságon belül kell megoldanunk. Az elmúlt 18 évben számtalanszor kellett bocsánatot kérni és adni egymásnak (ez még most se megy könnyen!), megtapasztaltam, hogy a kihűlt érzelmeket Isten újra tudja élesztetni, és ha jól szeretjük egymást, akkor a család egy puha, meleg fészék, ami biztonságot ad, ahol nem kell megjátszani magunkat; elfogadjuk a másikat olyannak, amilyen –értékeivel és hiányosságaival együtt. Hiszem, hogy ebben a szerető-elfogadó-fegyelmező közegben tudunk kiteljesedni és olyan személyiséggé formálódni, amilyennek Isten akar látni.

Nem hiszem, hogy Isten azt akarná, hogy bárki rosszul érezze magát a házasságában. Sőt! Áldásnak adta, mert „Jobban boldogul kettő, mint egy...” (Préd 4,9), de a házasság nem lesz magától jó, dolgozni kell érte: szükséges hozzá szeretet, elfogadás, elkötelezettség, és kétségkívül sok-sok kegyelem...

Látnunk kell, hogy a Sátán a hívők között is szedi áldozatait, épp ezért fontos, hogy harcoljunk egymásért! Mindig helye van a kapcsolatok helyreállításának! Szánjuk erre oda magunkat! Imádkozzunk azért, hogy legyenek tisztábbak, boldogabbak a kapcsolataink, ami dicsőíti Istent és így világosság lehet a mai világban!

„Mert állhatatosságra van szükségetek, hogy az Isten akaratát cselekedjétek, és így beteljesüljön rajtatok az ígélet.” (Zsid 10,36)

Széllné Rottmayer Zsuzsa

Innen-onnan

Egy ládikó, teli emlékekkel

Anna 83 éves és egy idősök otthonában lakik. Már nem élnek a hozzátartozói, akik meglátogathatnák. Férje háborúban esett el és minkét gyermeke fiatalon halt meg.

Egy napon megkérdeztem tőle, hogyan tud keserőség nélkül visszatekinteni nehéz életére. Erre egy kis ládikót húzott elő a ruhászekrényre egyik fiókjából, kinyitotta, majd megmutatta "kincseit":

- egy lapocskát a kalendáriumból arról a napról, amikor egy nehéz döntést kellett meghoznia valamivel kapcsolatban, ám Isten félreérthetetlenül szólt hozzá.
- egy darabkát abból a vödör szénből, amit a barátai hoztak meglepetésként, amikor már nem volt mivel fűtenie.
- egy fotót mutatott még egy autóról - sérülések nélkül úszott meg egyszer egy balesetet.

E tárgyak Anna számára nem csupán jobb időkből származó emlékek voltak. Tudatosan gyűjtögette őket, hogy ezek emlékeztessék, hogy milyen jól bánt vele az Úr. „A szomorú emlékeket is őrzöm. A jót, amit Isten velem cselekedett, borzasztó gyorsan elfelejttem, ezért is próbáltam meg az emlékeket ilyen formán megőrizni...”

Közreadta BV

Eredet

Ahogy a szavak előbújak
takarója alól a végtelen azúrnak,
s a papír fehérjére falevélként hullnak,
úgy születnek verseim dicséretére az
Úrnak.

Schrenk Éva
(forrás :Poet.hu)

Gondolatok

- „A világ szépségét nemcsak a természeti csodák adják, hanem annak a több milliárd embernek a hite is, akik naponta vágyakozással gondolkodnak Istenre, és hozzá emelik lelküket.”
(Simon András)
- Bilincs csak kezét béklyózhathat, a lélek szabja meg, ki szolgál, ki szabad.
(Franz Grillparzer)
- Aki hálára nem képes, annak a szeretete is beteg.
- Inkább becsüljenek kevesebbre, és érjek többet.
(Gárdonyi Géza)
- Békülj meg a múltaddal, hogy ne legyen zavaros a jelen.
- Könnyű szeretni azt, akik a kedvünkben járnak, de a szívedben akkor leszel gazdag, ha bántottak és megbocsátasz.
(Szatmári Delina)
- A jóság az egyetlen befektetés, amely mindig kifizetődik.
(Henry D. Thoreau)
- Ha hiányt érzel az életedben, töltsd be szeretettel!
(Amado Nervo)

Gyülekezetünk betegei

Bozsogi Jánosné	Maczkó Györgyné
Burceva Jevdokíja	Magyar Gyuláné
Erdei Béláné	Mészáros Sándor
Gálffy Imre	Nagy Sándor és neje
Groska Erzsébet	Rumbold Gyula
Hetzke József	Sebők Györgyné
Husza Tiborné	Sípos Terézia
Huszi Dezső	Sós Gábor és neje
Kántor Andrásné	Szalay Mihályné
Kántor Imréné	Szebeni Gyula és neje
Kárpáti Tivadarné	Tóth Imréné
Kissné Boros Lídia	Vida Sándor és neje
Liptai Sándorné	Vodiczky Mária

Szeretettel kérjük a testvéreket, hogy a testi-lelki betegekért ne feledkezzenek el imádkozni! Jézus Krisztus, az orvosok Orvosa meghallgatja a hitből fakadó imákat. Betegeink címe, telefonszáma Újvári Ferenc lelkipásztornál és Husza Tiborné testvérnőnél megtalálható.

**"Megtartja az Úr mindazokat, akik Őt szeretik".
(Zsoltárok 145:20)**

Hirdetések

Varrónő kisebb javításokat - cipzár-cserét, szoknya, nadrág felhajtást - vállal.
Telefonszám: 06-20/886-0170

*

A Nyugdíjas Klubkövetkező alkalma
február 10-én, délután 15:00 órakor
lesz a József u. 12. szám alatti alagsori
helységben.

*

Lapzártánk minden hónap 15-e.

A SZERKESZTŐK

József Utcai Baptista Gyülekezet

cím: 1084 Budapest, VIII. József u. 12.

**www.jozsefutca.hu
www.jubi.hu**

„Folyóirat” rovatában is olvasható újságunk!
Folyamatosan kerülnek fel az ígehirdetések is.

A gyülekezeti alkalmak megváltozott időpontjai:

Gyermekbibliakör: vasárnap de. 9:00.

Imaóra: vasárnap de. 9:00.

Istentisztelet: vasárnap de. 10:00.

Istentisztelet: vasárnap du. 17:00.

Bibliaóra: szerda este 18:00.

Énekóra: szerda este 19:00.

Mindenkit szeretettel várunk!